

KØBENHAVNS SKAK UNION

1927-1967

VED
KØBENHAVNS SKAK UNIONS
40 ÅRS JUBILÆUM
1967

Københavns Skak Union omfatter ikke alene klubber med hjemsted i Københavns kommune, men også klubber i det øvrige hovedstadsområde. Som medlem af Københavns kommunalbestyrelse er jeg glad for at konstatere, at man inden for skakverdenen således har set bort fra kommunegrænserne. Den videre tankegang skal jeg dog afstå fra at åbenbare i denne hyldest til den 40-årige jubilar. Man kunne måske undre sig over, at det ikke er mere end 40 år siden. For ifølge Hartvig Nielsens gedigne værk »Skak i tusind år« udbredte kong Svend sig ved gildet i Roskilde 1157 – altså 10 år før Københavns grundlæggelse – om sit kendskab til skak. Men nogen videre udbredelse fandt spillet ikke. Først i midten af forrige århundrede blev der på foreningsmæssig basis spillet skak, således fra 1844 i Københavns Skakforening.

Den videre udvikling, der i begyndelsen af dette århundrede resulterede i dannelsen af Dansk Skak Union, skal ikke behandles her, ej heller vanskelighederne med at få alle københavnske klubber til at slutte sig til Unionen. I begyndelsen af 20-erne var denne fase dog afsluttet, og som en logisk følge heraf dannedes i 1927 Københavns Skak Union som led i landsunionen.

For mig er det ikke svært at sige pæne ord om skakspillet. Det har bud til alle, ikke alene til de få, der har de medfødte evner, som kan føre til tops, men også til os andre, der kan opøve koncentration, tålmodighed og overblik. Og ikke at forglemme: lære at tage et nederlag, fordi dette altid skyldes vore egne fejl.

Disse linier er da en personlig tak til jubilaren, men også på kommunens vegne vil jeg takke. Skakspillerne er stille mennesker – det kræver selve spillet – og de er beskedne – måske for beskedne i deres ønsker. De er ikke mange, og mit ønske på dagen er derfor, at Københavns Skak Union fremover må få forøget tilgang, og ikke mindst inden for ungdommen.

Henry Stjernquist

Formand for Københavns borgerrepræsentation

Københavns Rådhus er fyldt med et væld af morsomme detaljer både udvendig og indvendig. For eksempel kan trætte vandrende tage sig et spil mølle eller dam på de to hjørner af rådhuset, der vender ud mod Rådhuspladsen. Her er der nemlig i stenbænkene indhugget både dam- og møllebræt, lige til at tage i brug, hvis ellers man har mønter eller knapper nok til at få et spil i gang.

Nærværende gennemdragne med Kommunalbestyrelsens Segl forsynede Protokol bestaaende af *200* Pagina autoriseres herved til

Forhandlingsbog

for

Københavns Stat Union Kommunalbestyrelse

København d. *22 Juni* 1927.

Udgivet og forlagt af
OLAF O. BARFOD & CO.
Lager af Skemaer og Blanketter.
København K.

Københavns Skak Union.

Generalforsamling 22 Juni 1928 kl 8 Eftm. i
Bludentoforeningens lille Sal.

Formanden for Fredsbeskyttelsen lod velkomme, og foreslog
Ordfgr. Paul Meyer til Dirigent. Menet valgtes enstemmigt.
Dirigenten gav derefter Ordret til Formanden, C. Thomas,
som redtogte for den nye Organisationsform for den
hidtligere Københavns Freds, samt forelagde de af Freds-
beskyttelsen vedtagne nye Lov.

Efter en langvarig Debatt godkendes det foreliggende
Lovforslag med mindre Endringer.

Lovene findes aftrykt i "Skakbladet" for Septbr. 1927.
De Loves Indtæring er indtøst den Best. at Ordet "ordinere"
er faldet ud i § 8 næstsidste Linie, der skal staa "paa to paa
hinanden følgende ordinere Generalforsamlingen" o. s. v.

Da Formanden C. Thomas ikke ønskede Genvalg foreslog
han J. O. Pedersen, desuden foreslogs fra anden Side

Johs. Giersing og Karl Rulow, den næstsidste omst. ønskede ikke
at modtage Valg.

Det den skriftlige Afstemning erholdt:

J. O. Pedersen 68 Stemmer

Johs. Giersing 12 .

Chr. Lauridsen 2 .

C. Thomas 1 .

Karl Rulow 5 .

Gyde Jørgensen 3 .

Blanke Stemmesed: 8 . altsammen 99 Stemmer.

Formanden J. O. Pedersen lakkede for Valget.

De Kasserer genvalgte J. Sykkelberg med Akklamation.

De den øvrige Beskyttelse valgtes C. Thomas med 65 St. A. Jørgensen
med 64 St. og Poul Larsen med 59 St.

De 1ste Suppleant valgtes Leon Jørgensen, de 2de Suppleant Karl Rulow.

De Revisorer valgtes med Akklamation Poul Meyer og Martin Skov.

Københavns Skak Unions første Generalforsamling afsluttedes under
Seeraab for Københavns Skak Union og Dirigenten.

Indseerne C. Thomas. J. Hansen.

A. Gysserberg

A. Jørgensen

Bestyrelsesmøde, 27 Juni 1927.

- Deeltagende:** Den samlede Bestyrelse.
- Valg af Sekretær:** Die Sekretær valgtes A. Juuriksau.
- London Turneringer:** Formanden aflagde Beretning om de Forhandlinger, der fra F. S. U.'s Side var ført med Dansk Skak Union angående Afholdelse af en Match mellem Joh. Selous, Aalborg og Karl Kubau, København. Forhandlingerne er resulteret i at en Match paa 8 Partier skal afholdes mellem de to nævnte Spillere. Matchen er afgørende for hvem af De to, der skal indtræde paa den Hvide Plads paa det danske Fjeld til den internationale Turnering i London Juli 1927.
- F. S. U.'s Lov:** Det vedtoges at lade Loven oplyste i Skakbladet samt at rekvirere et Antal Særligt.
- F. S. U.'s Kontingent til Dansk Skak Union:** Bestyrelsen drøftede Spørgsmaalet og vedtog at Kontingentet bevarer efter Medlemsantallet i F. S. U., saaledes at der ikke erlægges Kontingent til Dansk Skak Union for s.k. dobbelt Medlemmer; til Registrering af Medlemmene i F. S. U. vedtoges det at anlægges et Kartotek.
- Kartotek:**
- Repræsentantskabet:** Det vedtoges at indkalde Repræsentantskabet til Møde torsdag den 7 Juli kl. 8 Eftm. i Studenterforeningens med følgende Dagsorden:
- 1) Protokollet
 - 2) Aflæggelse af Regnskab
 - 3) Valg af Formand
 - 4) Valg af Sekretær
 - 5) Meddelelse fra Bestyrelsen
 - 6) Eventuelt.
- Københavns Kredses Arkiv:** Det vedtoges at overdrage Sekretæren at samle Københavns Kredses Arkiv, som ligsammen med F. S. U.'s Arkiv for Fremtiden skal ligger hos Formanden.
- Match mod Malmö og Match mod 2de Jorvedkreds:** Det vedtoges at indlede Forhandling med Malmö Skakforening og med Dist. for 2de Jorvedkreds om Matcher i København, henholdsvis i Sept. og Oktober Maander.
- Nordisk Sandstæmp:** Det vedtoges at indente Dansk Skak Unions Demandsliste til at forsatte de indledende Forhandlinger om Afholdelse af en nordisk Sandstæmp i København, Foraar 1928.

Johannes A. Thomas. P. Larsen.
 H. Nyrensen. A. Juuriksau

Bestyrelsesmøde, 15 August 1927.

Nærværende:
Bauernes Skakklub.

Den samlede Bestyrelse:
Formanden foretog en fra Bauernes Skakklub modtaget Skrivelse, dat. 31 Juli 1927 angående invitation Indmeldelse i T.S.U. Det vedtoges at svare at Klubben var velkommen i Unionen, og at Klubben kunde deltage i Klubturneringens første Fjelds Kamp.

Turneringsreglement for Klubturneringerne.

Det blev overdraget J. Sykkberg at revidere det gældende Reglement. Det reviderede Reglement skal derefter cirkuleres blandt Bestyrelsens Medlemmer, behandles i næste Møde og derefter forelægges for Repræsentantskabet i det ordinære Møde i Sept. Maaned.

Matchen København-Malmö.

Det vedtoges at invitere Malmö Skakforening til Match Søndag den 25 Sept. 1927 kl 1 1/4 i Studenters foreningens Lokaler og at efter Malmö Skakf.'s Forslag lade opdele Spillerne i 1de o. 2de Klasse med 25 i hver Klasse.

Næste Bestyrelsesmøde.

fastsættes til den 27 August kl 8 Eft. med Behandling af Turneringsreglement, Budget og de øvrige Sagt der maatte foreligge.

Johannes A. Thomas. P. Larsen.
H. Sykkberg A. Jensen

Referat af Københavns Skak Union's Repræsentantskabsmøde den 7. Juli 1927.

Formandsvalg:
Sekretærvalg:
Regnskab:

Til Formand valgtes Leon Fjergensen
Til Sekretær valgtes Viktor Hansen.
Kassereren, J. Sykkberg aflagde Regnskab for Saisonen 1926-27; Descharge bevilligedes enstemmigh.

Meddelelser fra Bestyrelsen:

Formanden for T.S.U.'s Bestyrelse oplyste Repræsentantskabet om, at der indenfor Bestyrelsen arbejdedes med Arrangering af Matche mod Malmö og mod 2de Hovedkreds; etc.
Følgelig henvises til udførligt Referat i Repræsentantskabets Forhandlingsprotokol.

H. Sykkberg Johannes A. Thomas. P. Larsen. A. Jensen
Sekr.

Bestyrelsesmøde d. 7 August 1927.

Nærværende: Den samlede Bestyrelse.

Høje Skakklub: Formanden meddelte, at der fra henledte Klub foresaa Anmodning om Oplagelse i K.S.U.
Da Klubben har et gammelt uopgjort Mellemløst med Dansk Skak Union, vedtoges det at svare Klubben, at Klubben kunnes oplages i K.S.U. saa snart henledte Mellemløst er ordnet.

Match mod Nidderelbische Schakverband.

Det vedtoges at foretage en oplagelse Matcherne mod N. & S. Form. oplyste at N. & S. to Gange havde vundet dem i sin Tid udsatte Pokal; ifl. Propositionerne for Matchen skulde dem vindes 3 Gange ^{i 1927} for at blive Ejsendom. Det besluttedes at drøfte Spørgsmaalet i Repræsentantskabsmødet i September samtidig med at de paatænkte Matcher mod Malmö og 2de Jorokreds kom til Behandling.

mod Malmö.
• Frownsen.

O. L. L. L.
G. M. M.

P. Harsen.
J. S. S.

40 år er ikke nogen høj alder. Når der skal skrives om begivenheder, der ligger så nær op ad vor tid, så har det den fordel, at fortællerens fremstilling er mere kontrollabel, men samtidig må man huske på, at fortælleren selv har oplevet tiden, der berettes om, og været nogle af begivenhederne på nært hold. Der består derfor en fare for, at forfatteren hist og her kommer til at anlægge en subjektiv vurdering, selv om objektivitet efter bedste evne er tilstræbt.

Stiftelsen af Københavns Skak Union i 1927 er nærmest at betragte som et udviklingstrin i det københavnske skakliv. Der eksisterede i forvejen en sammenslutning: »Københavns-kredsen«, men denne havde kun status som en almindelig amtskreds i Dansk Skak Union. Den »nye« Københavns Skak Union blev derimod oprettet med status som selvstændig hovedkreds under D.S.U. Dette nødvendiggjorde en lovændring af D.S.U.s love, og denne fandt sted på delegeretmødet i Vordingborg i 1927, hvor D.S.U.s 4 hovedkredse udvidedes til 7.

Navnet »Københavns Skak Union« var i øvrigt tidligere blevet brugt om en sammenslutning af enkeltpersoner. Denne var stiftet den 13. december 1916 og havde hovedsagelig til formål at arrangere turneringer. Turneringen om københavns mesterskabet tager herved sin begyndelse, jævnfør Erik Poulsens statistik side 36. Initiativet til denne sammenslutning, der kom til at tælle omkring 70 medlemmer, hidrørte fra Johs. Giersing, men også Jørgen Møller og Albert Nielsen stod som indbydere.

I det følgende skal vi koncentrere fremstillingen om de store begivenheder, der fandt sted i en brydningstid for dansk skakliv både før og efter 1927, navnlig G. A. K. Nielsens formandstid i D.S.U. og I. O. Pedersens formandstid i Studenterforeningens Skakklub og i K.S.U., hvor K.S.U. og D.S.U. forfølger stærkt modstridende interesser. Vi skal komme ind på starten af F.I.D.E., legatmidlerne, fremkomsten af Arbejder-Skak m. v.

Det kan være nyttigt at kaste et blik tilbage i tiden for bedre at kunne forstå de divergerende meninger mellem København og Provinsen. Allerede i 1870'erne opstod »Nordisk Skaktidende« som et bindeled mellem nordiske skakspillere, men praktisk taget blev det kun de nordiske hovedstæder og Göteborg, der blev arnesteder, thi i forrige århundrede var der kun meget få klubber i de nordiske »provinser«. Det nordiske samarbejde blev videreført af »Tidsskrift for Skak«, der senere blev overtaget af Ludvig Collin i Stockholm, og under dennes ledelse førtes de nordiske traditioner et godt stykke videre.

»Jydsk Skak Union« stiftedes i Horsens i 1903. I sammenligning med Københavns Skakforening drejede det sig om svage klubber, både hvad spillestyrke og økonomi angik. I 1904 fik unionen tilgang af 3 fynske klubber og Slagelse skakklub på Sjælland. Det forårsagede, at delegeretmødet i Randers i 1905 antog navnet »Dansk Skak Union«. »Skakbladet« begyndte at udkomme i 1904 og vandt hurtigt en vis udbredelse. Flere klubber kom til på Sjælland. I 1908 kom Tåstrup Skakklub med 15 medlemmer og senere på året Frederiksberg Skakforening med 35 medlemmer. Strømpilen var tydelig nok, det gik mod København. Allerede i 1906 havde Københavns Skakforening tilbudt at indtræde i Dansk

Skak Union, men stillede som betingelse, at D.S.U. indmeldte sig i »Nordisk Skakforbund«. Dette blev ret »udiplomatisk« afvist i Jylland; man ville ikke lade sig stille betingelser. I hvert fald ønskede man ikke en kontingentforhøjelse for at være medlem af »Nordisk Skakforbund«. Man ønskede ikke at bidrage til et svensksproget skakblad, når man havde et i forvejen, og de nordiske turneringer mente man ikke ville blive til særlig stor glæde for medlemmerne. Dette var i store træk baggrunden for den store uvilje i København mod Dansk Skak Union. Kampen gik videre. D.S.U. fik efterhånden mange sympatisører i København, og til sidst også i Københavns Skakforening, som sidst på året i 1914 blev indmeldt i D.S.U. efter to på hinanden følgende »voldsomme« generalforsamlinger. »Kapitulationen« var betingelsesløs lige bortset fra, at Københavns Skakforening fik lov at forblive medlem af »Nordisk Skakforbund«. Man besluttede også ret hurtigt at optage en repræsentant for K.S. i D.S.U.s hovedbestyrelse, og dette blev Johs. Giersing. Det lykkedes denne at få gennemført, at D.S.U. blev optaget i »Nordisk Skakforbund«, og ved delegeretmødet i Middelfart i 1922 afløste Giersing D.S.U.s første formand lektor Valdemar Thoresen.

Herefter skulle man mene, at stridsøksen kunne forblive nedgravet; men senere viste det sig, at der stadig bestod interesse modsætninger mellem København og Provinsen. I København var der nu mange klubber og mange stærke spillere, og rejseproblemerne var i 20'erne større end i dag. Kort sagt: København kunne udmærket være sig selv nok, hvis den blev trådt for meget over tærne.

En af de ledende personligheder i det københavnske skakliv i denne periode var formanden for Studenterforeningens Skakklub I. O. Pedersen. Han blev formand for S.S. som ganske ung i 1916. »I. O.«, som han populært blev kaldt, havde lært skakspillet af sin fader og blev hurtigt en stærk spiller. Han opnåede også smukke resultater i problem- og korrespondanceskak. Det pulserende liv i hovedstadens skakliv var hans rette element. Efterhånden lagde hans formandsposter mere og mere beslag på hans arbejdskraft; man kan endda sige i så høj grad, at han forsømte en uddannelse. I de næsten 25 år han var formand for S.S. og i perioder også formand for K.S.U. udfoldede han et vældigt initiativ med møder og forhandlinger i det helt store omfang. Han var en god taler og forhandlede med stor indsigt og snedighed. Det var sjældent, han vurderede en situation forkert, men det kunne dog hændes.

Det bør også nævnes, at I. O. Pedersen havde en evne til at knytte de stærkeste spillere til sig. Det var under hans ledelse, at Studenterforeningens Skakklub opnåede stillingen som landets stærkeste klub. (Perioden 1935–41 jævnfør Erik Poulsens statistik.)

Som nævnt tiltrådte Johs. Giersing formandsposten i D.S.U. i 1922. I 1925 kom han ud i en hård polemik med I. O. Pedersen, og da han så tilmed hen på efteråret blev alvorligt syg, »hævnede« han sig ved at overlade formandsposten i D.S.U. til I. O. Pedersen. Det skete ved nytår 1926; I. O. Pedersen blev konstitueret, og ved delegeretmødet i Sønderborg blev han enstemmigt valgt til formand i D.S.U. Ved samme lejlighed blev formanden for københavnskredsen,

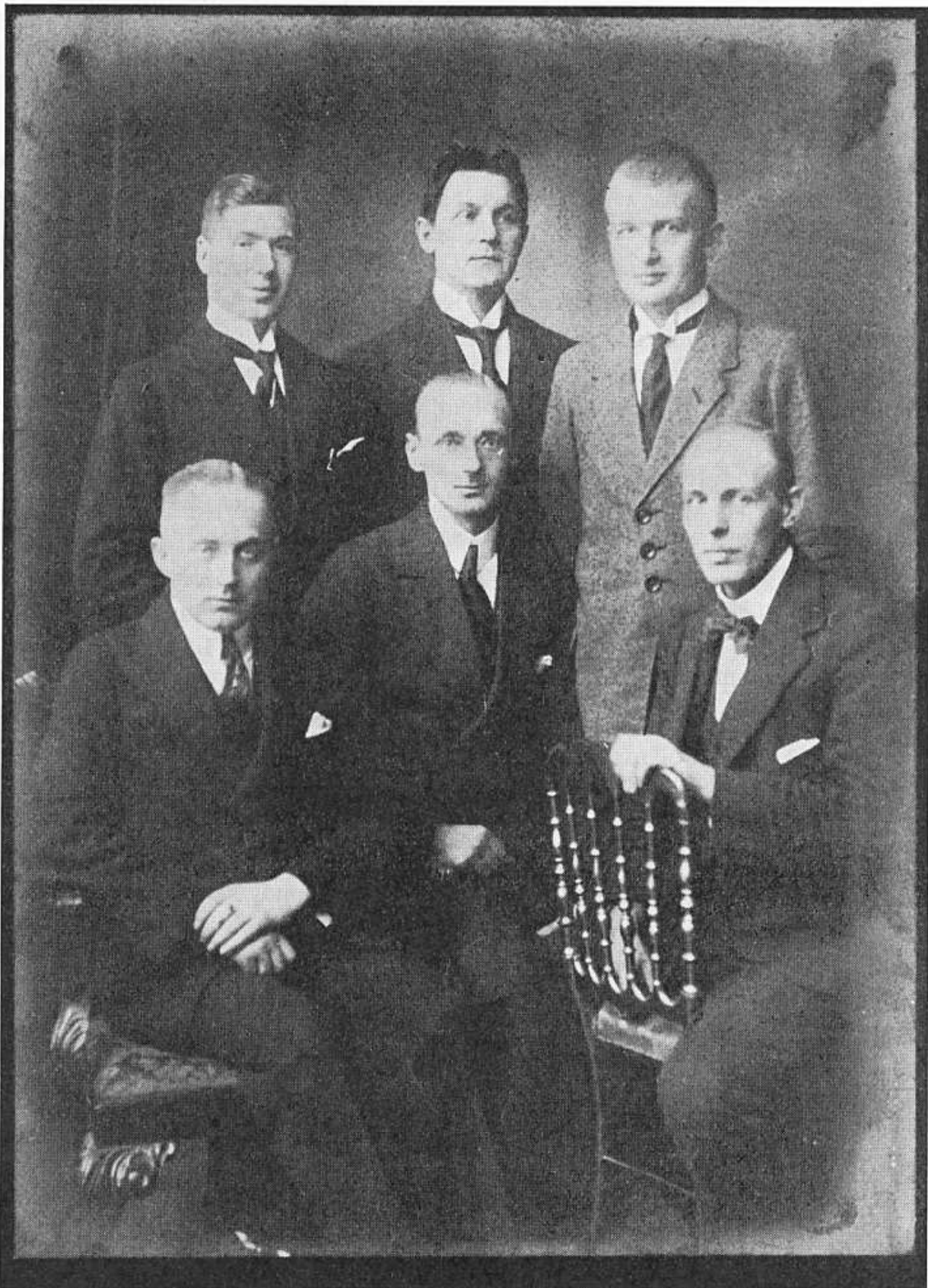
vekslerer Chr. Lauridsen valgt til kasserer for D.S.U. Han havde på delegeretmødet taget kraftigt til orde for afviklingen af gælden til bogtrykker Backhausen, Horsens, der besørgede Skakbladets trykning. I forvejen var Skakbladets ekspedition overgået til O. L. E. Pedersen, Østerbros Skakklub, og man vil heraf forstå, at alle D.S.U.s nøglestillinger var på københavnske hænder. Man kunne også nævne Skakbladets redaktør S. Kinch, København.

I. O. Pedersen måtte nu tjene 3 herrer på en gang. Han var formand for Studenterforeningens Skakklub, for 1. hovedkreds, der den gang omfattede København og det øvrige Sjælland, og nu var han også formand for Dansk Skak Union. Da der stadig bestod visse interesseforskelle mellem København og Provinsen, siger det sig selv, at opgaverne ikke lod sig forene. I. O. Pedersens hjerte var i København, og i D.S.U. var han nu afskåret fra at være leder af »skygge-kabinettet«. Han forsømte i nogen grad D.S.U., og der opstod hurtigt en vis misfornøjelse med ham; endvidere skete der det, at han kom ud i en drabelig strid med sin kasserer Chr. Lauridsen, der førte til, at sidstnævnte nedlagde sit mandat. Denne strid svækkede I. O. Pedersens stilling i et vist omfang, også i København. (Se Skakbladets referat 1927, side 44).

I. O. Pedersen mødte dog op på delegeretmødet i Vordingborg i 1927, aflagde beretning og nedlagde sit hverv som formand for D.S.U. Til kasserer valgtes O. L. E. Pedersen, der i forvejen var konstitueret. Han genvalgtes desuden som unionens forretningsfører. Efter nogen debat valgtes med overvældende majoritet G. A. K. Nielsen til unionens formand, og det til trods for at han på dette tidspunkt befandt sig på rejse i udlandet. Den nye formand var dog ikke et ubeskrevet blad. Hans positive indstilling til skakspillet var kendt; det var en arv fra hans fader, skakmesteren Vilhelm Nielsen. G. A. K. Nielsen var på dette tidspunkt formand for Sønderborg Skakklub, desuden formand for 2. hovedkreds, der den gang omfattede Fyn og Sønderjylland, og hans vellykkede arrangement af danmarksturneringen i Sønderborg året i forvejen stod i frisk erindring.

G. A. K. Niensens formandstid var en begivenhedsrig periode for dansk skakliv. Den nye formand gik til arbejdet med en ærlig vilje til at gøre sit bedste og derigennem hævde sin slægts store traditioner. Han optrådte med stor myndighed og søgte at skifte sol og vind lige mellem hovedstaden og provinsen. Opgaven var ikke let, vel nok også uløselig; thi i København, hvor det store skakliv floredede, hvor de stærkeste skakspillere fandtes, og hvor der skulle rejses midler til ekstraordinære arrangementer, krævede man med en vis ret en større indflydelse i D.S.U.s ledelse, større andel i legatmidlerne osv. Men hvor skulle man trække grænsen? Der opstod da også hurtigt en fast opposition mod den nye formand, hovedsagelig bestående af I. O. Pedersen, C. Thomas, der var formand for Arbejdernes Skakklub, Ove Rützou, der var formand for Industriforeningens Kampklub, Chr. Lauridsen m. fl. En række andre personer derimod indtog en mere

Vi bringer her et billede, hvor den unge I. O. Pedersen er blevet formand for Studenterforeningens Skakklub, omgivet af sin første bestyrelse.

Viggoschlusner
Arnold Jørgensen

H. G. Terndrup
J. O. Pedersen

Th. Jørgensen
R. B. Sandall

forsonende holdning i forholdet til D.S.U. Her bør navnlig nævnes formandens nære ven og altid loyale medarbejder O. L. E. Pedersen, overretssagfører Poul Meyer, Giersing og Just-Lund, I. E. W. Gemzøe, der i juli 1927 var tiltrådt som Skakbladets redaktør, og flere andre.

På D.S.U.s delegeretmøde i Vordingborg 1927 blev som nævnt den nødvendige lovændring foretaget, for at Københavnskredsen kunne opnå status som selvstændig hovedkreds i D.S.U. Ved den påfølgende generalforsamling i København blev C. Thomas afløst som formand for københavnskredsen af I. O. Pedersen samtidigt med, at navnet ændredes til Københavns Skak Union. Dette er det centrale ved markeringen af 40-års jubilæet.

Allerede i Giersings formandstid var D.S.U. blevet tilsluttet verdensskakforbundet (F.I.D.E.). Ved en storstilet skakolympiade i Paris i sommeren 1924, hvor der deltog 54 spillere fra 18 nationer, blev der spillet i 9 grupper uden hensyn til nationalitet, og de respektive sejrherre blev opsamlet i en vindergruppe, der blev vundet af H. Mattison fra Letland. Han fik herved titlen amatør-verdensmester. Også anden-pladsen blev besat af en letlænder, nemlig af F. Apscheneek. Denne olympiade var altså ikke en hold-olympiade i den forstand, vi senere stiftede bekendtskab med, men vi bør vide, at verdensskakforbundet blev stiftet ved denne kongres med dr. A. Rueb, Holland, som præsident. Indbydelse til medlemskab udgik til alle verdens skaknationer, bl. a. også til Danmark. Egentlig var det meningen, at den næste olympiade skulle have fundet sted i Amsterdam i forbindelse med de olympiske lege. Men F.I.D.E.s bestyrelse lod sig friste af et storslået økonomisk tilbud fra British Chees Federation om at lade olympiaden afholde i juli 1927 i London.

Vi vil her give plads til en nærmere omtale af denne hold-olympiade, ikke alene, fordi den var den første af sin art, men fordi den fandt sted næsten samtidig med jubilarens fødsel, og fordi Danmark her opnåede sit hidtil bedste resultat, og fordi alle 4 danske deltagere var fra Københavns Skak Union.

Ved turneringen i Vordingborg blev Erik Andersen danmarksmester, medens Johs. Petersen, Ålborg, og Karl Ruben, København, delte 2. og 3. pladsen. Johs. Petersen var ikke til at spøge med; hans uortodokse stil kunne forvirre mangan en international berømmethed; det fik vi beviser for ved olympiaden i München 1936 (han havde desuden været indehaver af et danmarksmesterskab i brydning i sværvægt).

Oprindeligt var unionsledelsen stemt for at sætte Johs. Petersen på holdet, for at også provinsen kunne være repræsenteret, men så indtraf følgende: Dagbladet »Politiken« arrangerede en træningsturnering for det danske hold; foruden præmierne betalte bladet ekstra-honorarer til de 2 deltagende stormestre Nimzowitsch og Maroczy. Denne turnering var særdeles vel anbragt. »Politiken« fortjener megen påskønnelse og ros. Undertegnede er tilbøjelig til at mene, at bladet har en stor del af æren for det smukke danske resultat, der blev opnået i London. – Da dr. Krause var forhindret i at deltage i træningsturneringen, blev Karl Ruben taget med i stedet, for at deltagerantallet kunne være 6. Resultatet

blev en sejr til Maroczy med 4 points, derefter havde Nimzowitsch og Karl Ruben hver $3\frac{1}{2}$ points, Norman-Hansen og Erik Andersen hver 2 og Johs. Petersen 0 p. Var det nu forsvarligt på grundlag af dette resultat at vrage Ruben for Johs. Petersen? Alle mente nej, lige med undtagelse af Johs. Petersen selv, han mente nok, han kunne slå Ruben; han havde for vane altid at se en sag an fra de lyse sider, og han lod sig aldrig deprimere af et nederlag. Man foreslog ham at spille en match med Ruben på 8 partier om pladsen på holdet, og det blev uden videre accepteret. Under sit ophold i København boede han hos I. O. Pedersen, og mange har sikkert hørt »I. O.« berette om Johs. Petersens mange pudsige påhit og hans optimisme til det sidste. – Resultatet af matchen, der blev spillet i Ålborg, blev 3 vundne og 5 remis i Rubens favør.

Ved olympiaden i London spillede danskerne uden reserve og bibeholdt den samme rækkefølge: dr. Krause, Norman-Hansen, Erik Andersen, Karl Ruben. Både Giersing og I. O. Pedersen ledsagede holdet og bidrog i væsentlig grad til at opmuntre spillerne.

Dr. Krause, der bestred 1. pladsen, opnåede 7 points af 15 mulige, Norman-Hansen 12 points, hvilket var den højeste scoring blandt alle turneringens deltagere (her må lige bemærkes, at den engelske mester sir George Thomas havde samme høje scoring). Erik Andersen opnåede 10 points og Karl Ruben $9\frac{1}{2}$. Erik Andersen havde lejlighed til at brillere med sine problemagtige slutspil, der lå hårfint op ad remisgrænsen; hans parti mod Heiolimo, Finland, gik over 102 træk, før sejren var hjemme.

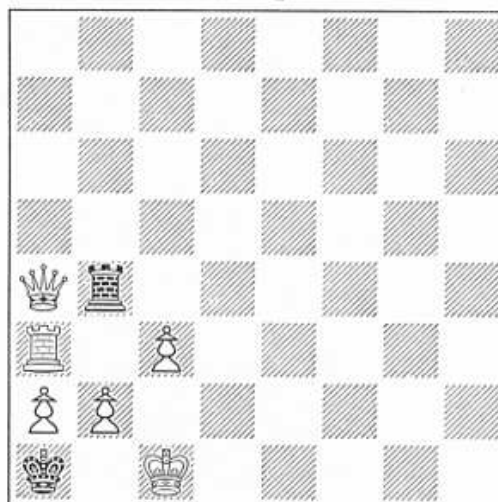
Ungarn blev sejrherre med 40 points; derefter havde Danmark $38\frac{1}{2}$ p., hele 2 points foran nr. 3, England. Skulle resultatet have været udmålt efter antallet af vundne matcher, havde Danmark været nr. 1. Vi havde endda besejret turneringsvinderen, Ungarn, med cifrene 3–1, idet det kun lykkedes Maroczy og Havasi at holde remis mod henholdsvis dr. Krause og Ruben.

På side 14 gengiver vi turneringsskemaet, der viser de enkelte nationers indbyrdes resultater, og i øvrigt henvises til Skakbladets referat (august 1927).

Det var også en stor dag for G. A. K. Nielsen, da han i sin festtale som D.S.U.s nye formand kunne fastslå, at dansk skakkunst nu stod på et højt stade under den nydannede internationale skak unions auspicer. (Se skakbladet, september 1927).

Det vil også være på sin plads her at bringe problemjongløren Knud Hannemanns originale hyldest til London-spillerne.

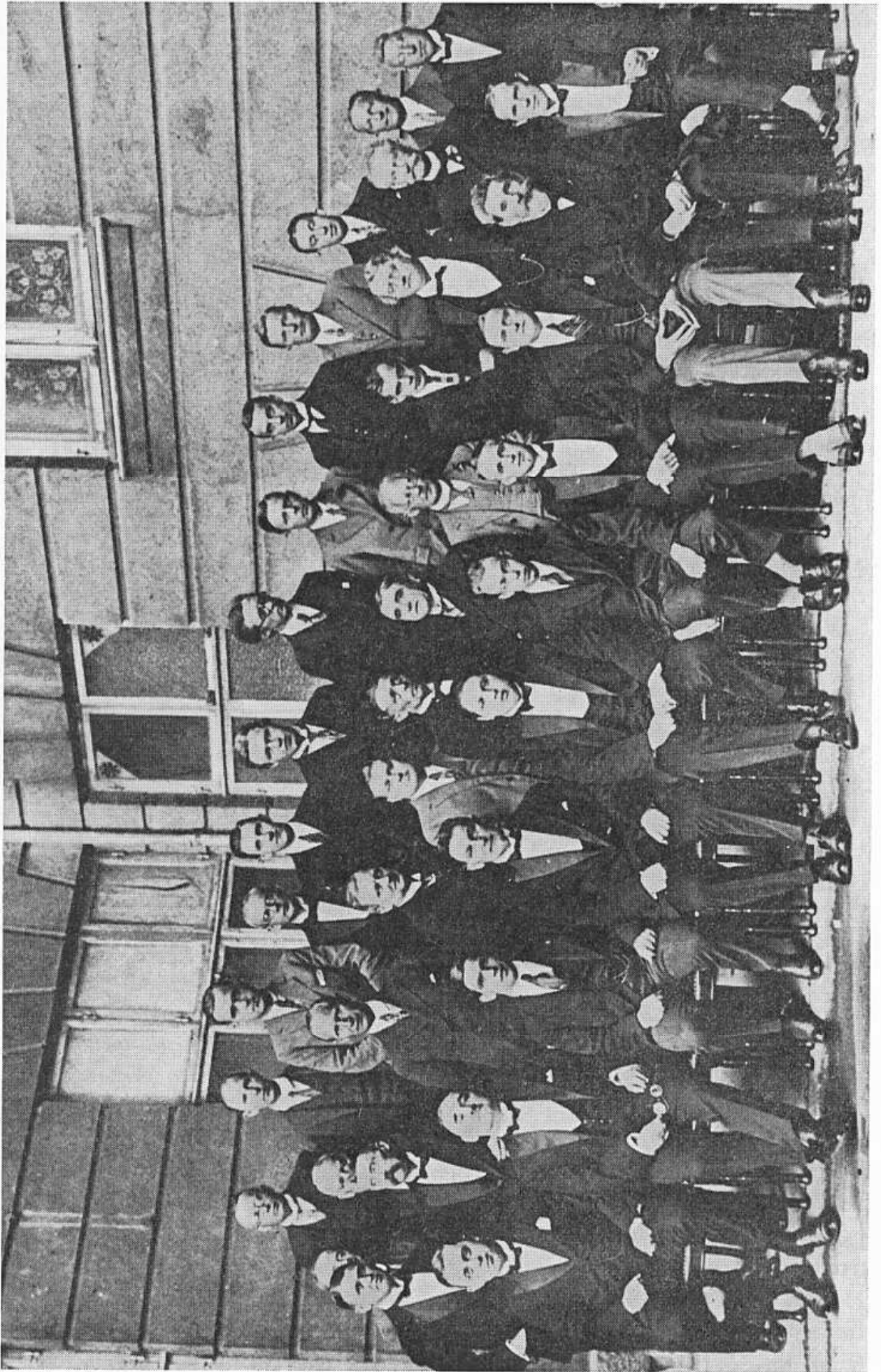
Problemet er en 2-trækker, hvor brikkerne i udgangsstillingen viser bogstavet R, der skal stå for Ruben. Efter det udførte 1. træk: D–c2 fremkommer bogstavet A (= Andersen). For nu at afværge matten på b1 spiller sort Tb2: og nu er bogstavet N eller H fremkommet (= Norman-Hansen). Hvid svarer nu med Db2: mat, og slutstillingen viser nu bogstavet K (= Krause).

Resultatet af den 1. hold-olympiade i London 1927.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	Points	nr.
1 Ungarn	+	1	2½	1½	3	3	3	1½	4	3	1½	3½	3	3½	2½	3½	40	1
2 Danmark	3	+	2½	2	3½	2½	1½	2½	1	2	2½	3	3	2	3½	4	38½	2
3 England	1½	1½	+	3	1½	2½	1½	3	3½	2	3½	2½	2½	3	2	3	36½	3
4 Holland	2½	2	1	+	3	2	2½	1½	2	3½	4	2	1	2	3½	2½	35	4
5 Czekoslovakiet	1	½	2½	1	+	2½	1½	2½	2½	2½	1	4	2½	3½	3	4	34½	5
6 Tyskland	1	1½	1½	2	1½	+	2	3	2½	2½	3	2½	2½	2½	3	3	34	6-7
7 Østrig	1	2½	2½	1½	2½	2	+	1½	3	1½	2½	2½	3	1½	3½	3	34	6-7
8 Schweiz	2½	1½	1	2½	1½	1	2½	+	2	1½	2½	1½	2	3½	3½	3	32	8
9 Jugoslavien	0	3	½	2	1½	1½	1	2	+	2½	3	1½	3½	2	3	3	30	9
10 Italien	1	2	3	½	1½	1½	2½	2½	1½	+	1	2½	2	3	3	2	28½	10
11 Sverige	2½	1½	½	0	3	1	1½	1½	1	3	+	1½	4	1½	3	2½	28	11
12 Argentina	½	1	1½	2	0	1½	1½	2½	2½	1½	2½	+	1½	3	2	3½	27	12
13 Frankrig	1	1	1½	3	1½	1½	1	2	½	2	0	2½	+	3	1	3	24½	13
14 Belgien	½	2	1	2	½	1½	2½	½	2	1	2½	1	1	+	1½	2	21½	14-15
15 Finland	1½	½	2	½	1	1	½	½	1	1	1	2	3	2½	+	3½	21½	14-15
16 Spanien	½	0	1	1½	0	1	1	1	1	2	1½	½	1	2	½	+	14½	16

De 4 danske spillere og i særlig grad Normann-Hansen var genstand for stor byldest såvel i England som i Danmark. For at gengive lidt af feststemningen i Københavns bringer vi nedenstående billede. • Billedet bidrager fra en fest i St. Thomas' selskabslokaler den 10/8 1927 i anledning af det danske holds overmåde smukke placering ved FIDEs første hold-olympiade i London samme år. (Fraverende er dr. O. H. Krause på grund af tjeneste). Men ellers er K.S.U. rigt repræsenteret ved førende personligheder. • Forreste række (fra venstre til højre: Poul Larsen, Bendzen, formanden for Arbejdernes Skakklub, C. Thomas, formanden for Studenterforeningens Skakklub, I. O. Pedersen, de 3 olympiadedeltagere: Karl Ruben, danmarksmesteren Erik Andersen og H. Norman-Hansen. Derefter følger Dansk Skak Unions formand G. A. K. Nielsen, formanden for Industriforeningens Skakklub, Rasmus Nielsen med sin kasserer Henriksen ved sin side på fløjen. • Midterste række: Holst Meyer, Hansen og bag disse (halvvejs skjult, benholdsvist Laurent Lund og dennes farbroder, overretssagfører Just Lund. Derefter: Skov, Stranges, Victor Hansen, formanden for I.K. Cbr. Christiansen, Emmanuel Larsen, Schlichterull, lrs. Knud Schjørring, »gamle Schmidt«, Berleme-Nix og Simon Krenzisky fra Malmø • Bagste række: Lykkeberg, en uidentificeret, Verner Nielsen, Abel, Eigil Hansen, den store problemforfatter Knud Hannemann, Mason, Leon Jørgensen, en uidentificeret, Fyyst og endnu en uidentificeret.

Af andre talere ved festen kom C. Thomas ind på pressen og navnlig »Politiken« indsats, og Knud Schjørring fremhævede den betydning, som stormester Nimzowitsch havde haft på skakspillets fremgang i Danmark. Et takketelegram afsendtes til Nimzowitsch, og telegrammer udveksledes med Ludvig Collijn i Stockholm. Jo, der var fest i hovedstaden.

Som ovenfor nævnt var alle enige om, at stormesteren Aron Nimzowitsch allerede i 1927 havde nået at sætte sit præg på skaklivet i hovedstaden. »Nimzowitsch, Danmarks skaklærer«, skrev Bjørn Nielsen. Det var naturligvis en uvurderlig gevinst for det københavnske skakliv, at Nimzowitsch i 1922 bosatte sig her, efter at han i et par år forgæves havde søgt at »falde til« i Stockholm. Hans frodige fantasi, der kom til udtryk både i teorien og i det praktiske spil, er kendt verden over, og i sin fremstillingsevne stod han ikke tilbage for nogen. Nimzowitsch, der var født i Riga 1886, døde allerede i 1935, et par år før han efter reglerne ville kunne have fået dansk statsborgerskab, og det var han indstillet på at søge. Ved stormesterturneringer i udlandet lod han altid forstå, at han repræsenterede Danmark. Derfor finder vi det berettiget at slutte beretningen om det begivenhedsrige år 1927 ved at bringe hosstående billede fra en international stormesterturnering, arrangeret af »British Empire Klub« i London 1927. Nimzowitsch delte 1. og 2. præmien med Tartakower, medens Marschall blev nr. 3. Kort før sin død overlod Nimzowitsch dette billede til I. O. Pedersen, i hvis hjem han var kommet så meget.

Vi skal nu genoptage tråden, hvad den »politiske« side angår og søge at skildre den sprængning af D.S.U., som fra københavnsk side var planlagt; det kom dog ikke så vidt, at man i København kunne enes om en geografisk deling; men i stedet udviklede forholdene sig til en slags klassesdeling, idet Arbejdernes Skakklub i København under ledelse af Thomas fandt, at de burde udskille sig fra D.S.U. For at forstå grundlaget for den strid, der opstod først i 30'erne kan det være nyttigt at sammenligne de økonomiske forhold den gang og nu. Vort samfunds økonomiske dilemma består i, at man ikke både kan opretholde fuld beskæftigelse og samtidigt have et stabilt pengevæsen. Det er en økonomisk sandhed, som politikerne ikke ret gerne vil erkende. Omkring 1930 skabte man arbejdsløshed for at sikre den udenlandske betalingsbalance (i øvrigt havde man under guldmøntfodsystemet ikke anden udvej). I dag opretholder man en høj beskæftigelse og tager inflationen i pengevæsenet som et mindre onde, og det er sikkert med rette. Truslen om arbejdsløshed i 30'erne holdt arbejdslønningerne nede på et minimum. Der skete en forskydning i den økonomiske fordeling til ugunst for de aktive befolkningslag, hvoraf jo skakklubberne fortrinsvis rekrutterede deres medlemmer.

Heraf vil man forstå, at kontingent-spørgsmålet den gang indtog en langt mere fremskudt plads i diskussionerne end i dag. På delegeretmøderne tærskede man langhalm i det uendelige over dette emne. Man vil også forstå, at der i begyn-

W. H. Watts, M. E. Goldstein, H. Kanoek, Dr. Vidmar, R. C. Griffith, Sir G. A. Thomas, E. Busvine, F. D. Yates, Dr. Schurer, E. Colle, V. Buerger, R. Reh.
 (Seated) F. J. Marshall, W. Winter, E. D. Bogoljuboff, A. Nimzowitsch, W. A. Fairhurst, Dr. Tartakower.

PLAYERS and ORGANISERS of
 BRITISH EMPIRE CLUB MASTERS' CHESS TOURNAMENT.

October 1927.

delsen af 30'erne på grund af disse forhold var skabt god jordbund for det store opsving, som Arbejderskakbevægelsen fik.

Efter at Skakbladet den 1. januar 1926 overgik til obligatorisk medlemsblad, blev D.S.U.s økonomi i nogen grad anstrengt, idet kontingentet til unionen ikke var tilstrækkeligt. Der opstod en gæld til bladets trykker A. Backhausen i Horsens, og det blev G. A. K. Nielsens lod i sin formandstid at kæmpe for at bringe økonomien i balance, men blev modarbejdet fra københavnsk side.

G. A. K. Nielsen havde først nogle meget hårde forhandlinger om det Christensenske skakfond. Apoteker F. Christensen, Brønshøj Apotek, der var et gammelt medlem af Københavns Skakforening, havde i sit testamente betænkt dansk skakliv med et beløb på omkring 10.000 kr. Testamentet var noget vagt udformet, og Giersing var udstyret med en vidtgående fuldmagt til at forvalte beløbet. I. O. Pedersen havde forgæves i sin tid forsøgt at få legatet lagt i faste rammer, men nu lykkedes det for G. A. K. Nielsen. Man ymte i København noget om, at fremgangsmåden havde været lidt for hård, men G. A. K. Nielsen anså det for sin formandspligt.

Med hensyn til det Johnsenske legat, der androg omkring 40.000 kr., stod der også en vældig strid. Flere forslag blev forkastet af Gentofte kommune, der forvaltede legatet. I København fik man igen en interesse i at genoptage de gamle skjoldkampe. Det var en form for klubkampe, der gik ud på at udpege den stærkeste klub i Danmark, netop som det sker i dag i divisionsturneringen. Disse skjoldkampe havde været afholdt i 1906, 1913, 1915, 1917, 1919, 1921, 1922 og sidste gang 1924. Interessen for disse turneringer var efterhånden stærkt dalende, da man altid var sikker på, at en københavnsk klub gik af med sejren.

Som tidligere omtalt blev landet ved G. A. K. Nielsens tiltræden (Vordingborg 1927) opdelt i 7 hovedkredse, hvoraf København udgjorde den første og største. Omsider lykkedes det at få et forslag godkendt af Gentofte kommune, ifølge hvilket legatets renter blev delt op i 3 portioner. Danmarksmeesteren skulle årligt have 400 kr., medens resten af renterne skulle deles lige mellem den vindende klub i hovedstaden og den vindende klub i provinsen.

Det var overretssagfører Poul Meyer, der førte forhandlingerne med Gentofte kommune. Ordningen fremkaldte stor misfornøjelse i begyndelsen, både i København og i Provinsen, men Poul Meyer skar igennem med ordene: »Begge parter er utilfredse, altså er ordningen retfærdig!«

En anden ting, der medvirkede til, at formanden tabte popularitet i København, var den følgende:

G. A. K. Nielsen modtog et brev fra bogtrykker Backhausen, der i ret skarpe vendinger gav udtryk for, at gælden til ham ikke blev hurtigt nok afviklet. Han så sig nu nødsaget til at betragte Skakbladet som en »Faulkunde« og forhøje pris og renter osv.

Men noget sådant skulle man ikke prøve at byde G. A. K. Nielsen i hans velmagtsdage. Han reagerede så hurtigt, det lod sig gøre ved at flytte Skakbladets trykning til København. Her blev der oprettet et bladudvalg bestående af C. Tho-

mas, I. O. Pedersen og Christiansen, og de allierede sig med bogtrykker August Olsen, Hellerup, og man oprettede en etårig kontrakt om bladets trykning.

Da samarbejdet med den nye bogtrykker ikke i alle måder var tilfredsstillende, og da Backhausen over for G. A. K. Nielsen dybt beklagede sin skrivelse, som han påstod var skrevet under sygdom og i affekt, blev der optaget en forhandling på ny. Backhausen tilbød nu at trykke bladet for en pris, der lå betydeligt under den pris, man gav i Hellerup, og han tilbød oven i købet en 3-årig kontrakt. Formanden lod trykningen af bladet flytte tilbage til Horsens, da kontrakten udløb i Hellerup; men det tilgav man ham aldrig i København. Thomas især var meget forbitret; måske var det her, den første spire blev lagt til Arbejder-Skak.

På D.S.U.s delegeretmøde i Frederikshavn 1931 kom det store opgør mellem formanden og København. G. A. K. Nielsen ønskede nu en gang for alle at få unionens gæld bragt ud af verden og stillede forslag om kontingentforhøjelse fra 3 til 4 kr. pr. medlem. Da et legattilbud fra Berleme-Nix også spillede ind i overvejelserne, lod han delegeretforsamlingen forstå, at vedtagelsen af kontingentforhøjelsen var en betingelse for, at han ville fortsætte som formand.

Fra københavnsk side var man vel forberedt. Man havde indsamlet et stort antal fuldmagter i København og det øvrige Sjælland, og disse blev kastet i vægtskålen, så formandens forslag blev nedstemt med 116 stemmer mod 83.

Umiddelbart herefter blev der indkaldt til et ekstraordinært delegeretmøde i Århus, hvor man alligevel vedtog kontingentforhøjelsen, der viste sig at være bydende nødvendig. Men i København var hensigten opnået: Man var kommet af med en formand, som ikke lod sig »dirigere«. (Se også Skakbladets referater om disse forhold i numrene maj, juni og juli 1931).

Også ovennævnte legattilbud fra Berleme-Nix kan der være grund til at omtale. Poul Meyer havde forhandlet med Berleme-Nix på D.S.U.s vegne og havde opnået et tilsagn om et legat på kr. 40.000 (altså på størrelse med det Johnsenke legat), men betingelsen var, at det skulle være en »hjælp til selvhjælp« og måtte under ingen omstændigheder anvendes til lettelse af kontingent. D.S.U. skulle selv bevise sin levedygtighed.

Da I. O. Pedersen på dette tidspunkt regnede med K.S.U.s udtræden af D.S.U., henvendte han sig til Berleme-Nix og overtalte denne til at stille sagen i bero, til man så, hvad der skete i Frederikshavn. Sagen blev stillet i bero, endda til efter Berleme-Nix død i 1935. Da viste det sig, at legatet i henhold til testamentet var på kr. 11.890. – I denne forbindelse skal det dog ikke forties, at Berleme-Nix i 1931 skænkede en kostbar vandrepræmie til at cirkulere blandt de jyske klubber i provinsklubturneringen. Den kunstnerisk udførte præmie prydede i nogen tid Skakbladets forside.

Efter formandsskiftet i D.S.U. var det, som om stemningen i København med hensyn til at udtræde af D.S.U. kølnede en del. Man havde jo også i Frederikshavn vundet en slags sejr. K.S.U.s formand Poul Meyer var en dygtig og smidig forhandler og var vel nok i denne henseende I. O. Pedersen jævnbyrdig. Han havde været medlem af Københavns Skakforening siden 1902 og sad derfor inde

med stor erfaring om skakorganisationsarbejde. I virkeligheden var han hele tiden loyal over for D.S.U., selv om han til tider måtte give det udseende af, at han delte oppositionens synspunkter.

Formanden for Arbejdernes Skakklub, C. Thomas, var dog ikke til sinds at gå på akkord med D.S.U., han fortsatte sine heftige angreb på G. A. K. Nielsen. Man må formode, at Thomas følte sig svigtet af K.S.U., da aftalerne om brud med D.S.U. løb ud i sandet. Men han stod dog fast på at udmelde sin klub A.S., og denne blev da grundlaget for dannelsen af det nye forbund Dansk Arbejder-Skak Forbund.

Til en vis grad havde Thomas set rigtigt. De ulykkelige samfundsforhold, der rådede først i 30'erne, gav virkeligt grundlag for en slags klassedeling, selv om denne ikke kunne siges at være i rent marxistisk forstand. Noget lignende skete også i Tyskland, Schweiz og flere andre steder. Dansk Arbejder-Skak gav dansk skakliv et helt utroligt opsving. Kendskabet til skakspillet trængte ud til kredse i befolkningen, hvor D.S.U. kun havde ringe mulighed for landvinding, og under Louis Poulsens besindige ledelse nåedes de helt store højder. Det gik så vidt, at visse ledere i D.S.U. en overgang frygtede, at D.S.U. skulle blive »opslugt«.

Der etableredes også et vist samarbejde mellem de to skakorganisationer, selv om det ikke altid og alle vegne var det bedst mulige. Her skal dog omtales det paradoksale, at medens Arbejder-Skak var startet som følge af den heftige strid mellem Thomas og G. A. K. Nielsen, så var der dog ingen, der som sidstnævnte glædede sig over den store fremgang, som Arbejder-Skak vandt. I Århus, hvor G. A. K. Nielsen ledede Århus Skakklub, var samarbejdet mellem de to organisationer altid mønsterværdigt. Den sande skakentusiasme gik forud for alt andet. G. A. K. Nielsen har meget glædeligt at se tilbage på. I dag vil han sikkert med stolthed understrege den kendsgerning, at Århus Ndr. Skakklub, der oprindeligt var en Arbejder-skakklub, vil være favorit i en match mod en hvilken som helst anden klub i Danmark.

For nu ikke i for høj grad at fristes til kun at anlægge et » århusiansk syn « på københavnske forhold skal vi nu lade de ovenfor beskrevne og for dansk skakorganisation særdeles vigtige begivenheder passere revue, som de fremgår af K.S.U.s repræsentantskabs forhandlingsprotokol. Vi citerer:

Den 15. januar 1931 afholdtes kl. 20 repræsentantskabsmøde i Studenterforeningen. Dagsorden: 1) Københavnsturneringen, 2) Budgettet, 3) Drøftelse ang. D.S.U., 4) Eventuelt.

Formanden hr. I. O. Pedersen åbnede mødet og bød velkommen, idet han gav meddelelse om, at han havde overdraget stud. jur. Bang Christensen hvervet som sekretær, hvortil han udbad sig repræsentantskabets sanktion. Denne gaves.

Punkt 2. Budgettet. (Vi udelader punkt 1).

Hr. I. P. Christensen forelagde budgettet pr. 1/11, der med en indtægt af kr. 1074,41 og en udgift pr. kr. 1315,00 udviste et underskud på. kr. 240,59. Dog var ikke i indtægterne medregnet et eventuelt tilskud fra Industriforeningens

Kampklub, hvorom der var givet løfte i repræsentantskabet samt et muligt tilskud ved O.R.S. Giersing, ligesom man havde håb om ved at få lokaler til københavnsturneringen gratis at nedbringe udgifterne med kr. 150,00.

Hr. Christiansen meddelte, at I.K.s tidligere formand, hr. Rützou, havde erklæret aldrig at have afgivet løfte om et tilskud af den Johnsenke præmie. Imidlertid ville sagen blive forelagt I.K.s bestyrelse.

O.R.S. Poul Meyer udtalte, at man, såfremt de ventede tilskud udeblev, ville blive nødsaget til en betydelig nedskæring af præmierne. Budgettet godkendtes. Punkt 3. Drøftelse ang. D.S.U.

O.R.S. Poul Meyer udtalte angående det Johnsenke fond: Det ideelle ville være en kamp mellem provinsen og København, men provinsen ønskede ikke at spille. D.S.U.s udvalg angående dette spørgsmål (d'herrer skomagermester Hansen, Roskilde, G. A. K. Nielsen og O.R.S. Meyer) foreslog derfor Gentofte kommune en deling af klubturneringspræmien med halvdelen til D.S.U.s klubturnering for provinsen, og halvdelen til K.S.U.s klubturnering. Til danmarksmesteren i D.S.U.s enkeltmandsturnering foresloges en præmie på kr. 400,00.

Hr. I. O. Pedersen mente, at man ved at stå fast kunne have gennemført det krav, som blev fremsat på K.S.U.s sidste generalforsamling ved den der enstemmigt vedtagne resolution, nemlig at København krævede at komme med i D.S.U.s klubturnering. Det er uholdbart at udelukke en enkelt kreds fra unionens turnering mod dens ønske; dette er i virkeligheden ensbetydende med unionens sprængning. I dette tilfælde har imidlertid den foreslåede deling sin betydning.

Hr. Poul Meyer mente ikke at have fået bundet mandat ved K.S.U.s generalforsamling.

Hr. Christiansen spurgte, om ikke danmarksmesteren blev forfordelt ved kun at få en præmie på 400 kr.

Formanden hr. I. O. Pedersen sluttede drøftelsen af spørgsmålet ang. det Johnsenke fond, idet repræsentantskabet tog meddelelsen fra K.S.U.s formand til efterretning.

Hr. Poul Meyer gav meddelelse om, at der var truffet en ordning med bogtrykker Backhausen, Horsens, hvorved trykningen af Skakbladet går tilbage til denne; der opnåedes derved en besparelse på kr. 800. – Kontrakten er gældende for 3 år. Havde med nogen betænkelighed givet sin tilslutning til flytningen, besparelsen havde været det afgørende hensyn.

Hr. I. O. Pedersen omtalte det på delegeretmødet 1929 valgte bladudvalg (d'herrer Christiansen, I. O. Pedersen og Thomas), der med delegeretmødets sanktion havde arbejdet for trykningens flytning til København og fremskaffet tilbudet fra den nuværende bogtrykker Aug. Olsen i Hellerup, hvorved unionen sparede ca. 800 kr. Delegeretmødet burde derfor have været hørt, før en tilbageflytning til Backhausen fandt sted. Det var dårlig forretningsmoral at flytte bort fra Aug. Olsen, der med rette følte sig stærkt brøstholden, man havde tilsikret ham varig forretningsforbindelse i tilfælde af gensidig tilfredshed, og hr. O. L. E. Pedersen har udtalt unionens tilfredshed med trykningen. August Olsen ligger

nu inde med det for ham værdiløse materiel. Oplæste en skrivelse fra Aug. Olsen til D.S.U. – Anså desuden den påståede besparelse for problematisk, dels skal efter Backhausens kontrakt rettelse i annoncesiden betales ekstra, medens betalingen herfor var inkluderet i Aug. Olsens pris, dels er eventuel besparelse ved prisfald udelukket på grund af kontraktens uopsigelighe d i 3 år, dels vil portoudgifterne betydeligt forøges. Det er uforsvarligt at binde unionen for 3 år, medens bogtrykker Backhausen på sin side kan opsige kontrakten med 3 måneders varsel. Oplæste til slut kontrakten med Backhausen.

Hr. Poul Meyer: Bebrejdelser for dårlig forretningsmoral må rettes mod forretningsudvalget, der skulle undersøge detaillerne. Bestyrelsen kunne ikke være inde i disse og måtte tage forretningsudvalgets oplysninger til efterretning. Besparelsen havde været afgørende for talerens tiltrædelse af flytningen.

Hr. Thomas udtalte sig i tilslutning til de af hr. I. O. Pedersen fremsatte betragtninger og kritiserede skarpt unionens behandling af Aug. Olsen. Foreslog følgende udtalelse af repræsentantskabet:

»K.S.U.s repræsentantskab udtaler sin skarpeste misbilligelse af »Skakbladet«s flytning og forbeholder sig sin stilling.«

Ved påfølgende afstemning vedtoges udtalelsen enstemmigt. Ingen undlod at stemme.

Hr. Jarn gjorde opmærksom på de faldgruber, kontrakten indeholdt, udelukkede f. eks. fordelene ved det øjeblikkelige stærke prisfald på papir. Foreslog at henstille til unionsledelsen at udsætte kontraktens afslutning.

Det vedtoges at fremsende den vedtagne resolution til D.S.U.s forretningsudvalg med henstilling om at stille kontraktens afslutning i bero indtil unionens delegeretmøde.

Hr. Schorlemmer udtalte sig imod kontingentforhøjelse til D.S.U. og ønskede en redegørelse til klubberne angående forholdet til D.S.U. og angående en eventuel udmeldelse af D.S.U.

D'herrer Thomas, Poul Meyer og I. O. Pedersen støttede forslaget samt foreslog nedsat et udvalg til udarbejdelse af redegørelsen.

Hr. Dines Hansen beklagede bladudvalgets afskaffelse. Angreb D.S.U.s formand, men kunne ikke misbillige K.S.U.s formands stilling.

Det oplystes, at bladudvalget efter bestyrelsens forslag var afskaffet ved sidste delegeretmøde.

Til det foreslåede udvalg valgtes d'herrer Christiansen, I. O. Pedersen og Thomas. Punkt 4: Eventuelt.

Hr. Thomas forespurgte, om den uafgjorte kamp med Niederelbien talte med ved kampen om Rabinow-pokalen.

Hr. Poul Meyer: Remis'er tæller ikke med. Aflagde beretning om matcherne mod Niederelbien samt 2. hovedkredsen; desuden omtaltes telefonmatchen med Stockholm.

Hr. I. O. Pedersen misbilligede, at D.S.U. havde arrangeret korrespondancematch med de nordiske lande uden nærmere samarbejde med de københavnske klubber.

Dette ville have muliggjort den stærkest mulige repræsentation for Danmark.

Mødet hævet kl. 24.00

J. Bang Christensen
sekretær.

Den 31. marts 1931 afholdtes kl. 20 repræsentantskabsmøde i Studenterfor-
eningen.

Dagsorden: Drøftelse i anledning af D.S.U.s delegeretmøde. Meddelelse fra det
nedsatte udvalg.

Formanden hr. I. O. Pedersen åbnede mødet og udbad samtykke til, at K. D.
Monrad i Bang Christensens forfald fungerede som sekretær. Repræsentantskabet
havde intet at indvende herimod. Hr. Monrad oplæste referat fra sidste møde.
Referatet godkendtes. Hr. I. O. Pedersen opgjorde, at følgende medlemmer af
repræsentantskabet var mødt:

Haagen Hansen, Ba.S., Pritzel, Ly.S., O. Riise, K.S., C. Thomas, A.S., Gottlieb,
I.K., Schorlemmer, Brh.S., Buusmann, Su.S., Poul Larsen, F.S., I. O. Pedersen,
S.S., N. Winther, A.L.S.

Ikke repræsenteret: G.S., H.S., Ø.S., D.S., I.S.

I. O. Pedersen meddelte, at det nedsatte udvalg havde holdt 3 møder ang. en
redegørelse vedrørende udmeldelse af D.S.U. Mente, at D.S.U.s delegeretmøde
burde afventes. Desuden kan udmeldelse dog tidligst ske fra 1. juli. Foreslog at
drøfte den stilling, K.S.U. skal indtage på delegeretmødet og så efter dette tage
endeligt standpunkt ang. udmeldelse. Foreslog, at man forberedte spørgsmålets
endelige afgørelse ved at formulere et bestemt program over for D.S.U.

Thomas mente, at København burde træde ud. Ville under alle omstændigheder
arbejde for, at A.S. trådte ud af D.S.U.

Poul Meyer: Udmeldelse bør formelt ske af de enkelte klubber. Mener, at klub-
berne bør blive. Man må se at få en ny formand. Den naturlige vej vil være at
møde og gøre sit standpunkt gældende på delegeretmødet. Håbede, der kunne
udpeges et formandsemne forinden mødet.

Thomas mente ikke, at G. A. K. Nielsens afgang er tilstrækkelig. Kan bestyrelsen
binde Skakbladets trykning for 3 år? Er bestyrelsens beslutning retsgyldig?

I. O. Pedersen oplæste korrespondancen mellem repræsentantskabet og forret-
ningsudvalget for D.S.U.

Thomas mente, at D.S.U.s svar var typisk. D.S.U. tog intet hensyn til København.
Hovedbestyrelsen afgjorde alt i forvejen. Afstemningsmetoden med fuldmagter er
uanstændig.

I. P. Christensen (A.L.S.) mente, at et ekstrakontingent på 1 kr. til dækning af
gæld var bedre end kontingentforhøjelse. Herom ville A.L.S. stille forslag på
delegeretmødet.

Schorlemmer gav sin tilslutning til Thomas. Mente, at København skulle melde sig ud.

Winther mente, at der måtte kræves en klausul på, at et ekstrakontingent til dækning af gæld virkelig anvendtes dertil.

Pritzel spurgte, hvorledes det ville gå med Johnsens fond.

Poul Meyer mente, udmeldelse ikke ville få indflydelse på den nuværende deling. Var modstander af ekstrakontingent.

I. O. Pedersen mente, K.S.U. burde have indflydelse på de matcher m. v., hvor K.S.U. skulle have repræsentation. Kontingentforhøjelse mente han ikke burde gives den nuværende bestyrelse. Opfordrede klubberne til at sørge for at give fuldmagter til at stemme mod kontingentforhøjelsen.

Thomas mente, at der skulle opstilles følgende minimumskrav på delegeretmødet: Skakbladets flytning til København. Klubturnering for hele landet om den Johnsenske præmie. Ingen kontingentforhøjelse.

Poul Meyer udtalte, at man skal meddele sine krav på delegeretmødet og meddele, at såfremt de ikke gennemføres, vil det sandsynligvis betyde sprængning.

Thomas holdt på, at man burde kræve Skakbladet tilbage til København.

Poul Meyer og I. O. Pedersen mente det uigennemførligt.

I. O. Pedersen formulerede følgende krav:

- 1) København kræver at være med i en klubturnering for hele landet om den Johnsenske præmie.
- 2) Kræver, at det nuværende kontingent ikke forhøjes.
- 3) Kræver G. A. K. Nielsens afgang og forhandling om en anden formand.
- 4) Kræver forhandling om medbestemmelsesret for København ang. matcher udadtil, der kræver københavnske spilleres deltagelse eller pekuniært tilskud fra København.

I. O. Pedersen satte de opstillede krav under afstemning. Alle stemte for.

I. O. Pedersen beder klubberne give fuldmagt, såfremt de ikke bliver repræsenteret.

Mødet hævet kl. 23.30.

Der afholdtes repræsentantskabsmøde d. 13. april kl. 20 i Studenterforeningen med dagsorden:

1. Beretning fra D.S.U.s delegeretmøde. 2. Eventuelt.

Til stede var d'herrer: Pritzel, Lyngby S., Schorlemmer, Br.S., Haagen Hansen, Ba.S., Christiansen, I.K., Buusmann, Su.S., Mason, H.&K.S., Dines Hansen, A.L.S., Riise, K.S., O Jarn, I.S., Bodecker, Håndværkerf. S., I. O. Pedersen, S.S., Poul Larsen, F.S., Thomas, A.S., samt K.S.U.s bestyrelse: d'herrer O.R.S. Poul Meyer, I. P. Christensen, Bodecker, O. Jarn og dr. Laursen.

Formanden hr. I. O. Pedersen bød velkommen og meddelte, at referatet af sidste repræsentantskabsmøde ved en forglemmelse ikke var blevet indført i protokollen, således at oplæsningen heraf desværre måtte udsættes til næste møde. – Meddelelsen toges til efterretning.

1. Beretning fra D.S.U.s delegeretmøde i Frederikshavn. Hr. I. O. Pedersen gav en kort skildring af delegeretmødets forløb. D.S.U.s bestyrelse havde til dirigent foreslået et bestyrelsesmedlem, hvilket taleren og Thomas havde opponeret imod, hvorved det var lykkedes at gennemføre valget af et ikke-bestyrelsesmedlem. Efter at D.S.U.s formand havde aflagt beretning, havde taleren på Københavns vegne fremsat de 4 krav, hvorom der var enighed i repræsentantskabet: 1) Klubturnering for hele landet 2) Modstand mod kontingentforhøjelse 3) Krav om direktør G. A. K. Niensens afgang som formand og 4) udvidet forhandlingsret for København. Dir. G. A. K. Nielsen havde derefter rettet et personligt angreb på taleren, der kun havde fremsat Københavns enstemmigt vedtagne krav. Forslaget om kontingentforhøjelse kom derefter til afstemning, men forkastedes. 1. og 2. hovedkreds stemte særligt imod, de øvrige gennemgående for. 116 stemmer mod, 83 for.

Der udspandt sig nogen diskussion ang. et forslag om ekstraordinær kontingentforhøjelse til afgørelse af unionens gæld indbragt til D.S.U.s delegeretmøde af A.L.S., men afvist fra dette.

O.R.S. Meyer oplyste, at der ville blive indkaldt til et ekstraordinært delegeretmøde i Århus i sommer og mente, at der var godt håb om forslaget gennemførelse.

Under den påfølgende diskussion viste det sig, at der overhovedet ikke gyldigt var vedtaget kontingent for 1932.

Hr. I. O. Pedersen fortsatte referatet af delegeretmødet. Ved formandsvalget ville G. A. K. Nielsen ikke modtage genvalg. Efter nogen vanskelighed lykkedes det til sidst at formå trafikassistent Mortensen, Århus, til at modtage valg. På forslag af taleren var derefter Ejner Jensen, København, blevet valgt til forretningsfører, Rygård, Århus, blev sekretær. Til næste års mødested valgtes Esbjerg. — Som delegeretmødets resultat mente taleren at kunne slå fast, at der ingen imødekommenhed var at vente hos provinsbestyrelsesmedlemmerne. Spørgsmålet var nu om Københavns fremtidige stilling inden for Dansk Skak Union.

O.R.S. Meyer udtalte i det væsentlige tilslutning til forrige taler, men mente dog, at noget var opnået. Kontingentforhøjelsen var faldet bort, G. A. K. Nielsen var gået af. Forhandlingsretten kunne naturligvis ikke endnu indføres. Kompromis'et i det Johnsenke spørgsmål var så godt som efter omstændighederne muligt. Anså derfor ikke en evt. udmeldelse af D.S.U. for opportun nu.

Hr. Thomas omtalte et af ham med tilslutning fra Br.S. fremsat forslag om tilbageflytning af »Skakbladet«. A.S. vil i hvert fald gå ud af D.S.U. Mente, at K.S.U. let kunne yde sine medlemmer lige så meget, som de nu fik fra D.S.U. Anbefalede kraftigt udmeldelse af D.S.U., i hvert fald for en tid.

Hr. Christiansen rejste spørgsmålet om en udmeldelses betydning for Københavns deltagelse i FIDE's turneringer og i de nordiske turneringer.

Hr. I. O. Pedersen mente, at Gentofte kommunalbestyrelse ved unionens sprængning ville dele den Johnsenke præmie. Til hr. Christiansen bemærkede taleren, at spørgsmålet var usikkert, men der kunne optages forhandlinger med D.S.U.,

og stillede denne sig afvisende, ville den ikke kunne klare sig alene, og København ville da måske have en chance.

O.R.S. Meyer var usikker med hensyn til den Johnsenke præmie, fandt tidspunktet for en udmeldelse uheldigt, også af hensyn til den nye formand i D.S.U. Hr. Schorlemmer talte for udmeldelse. Risikoen for udelukkelse af FIDE's turneringer er ikke stor. Spillerne i D.S.U. er relativt svage, og forbindelsen har ingen interesse for almindelige københavnske spillere.

Hr. I. O. Pedersen: En udmeldelse vil give København et gavnligt initiativ, men man må være enige; København må ikke sprænges ved en udmeldelse.

Hr. Thomas fastholdt, at tidspunktet for udmeldelse var inde. A.S. går i alle tilfælde.

Hr. Riise var imod udmeldelse. Der var mange vanskeligheder ved en sådan, og særligt af hensyn til »Skakbladet« var en udmeldelse uheldig. Et nyt ville ikke kunne bære sig.

Hr. Buusmann udtalte sig i tilslutning til hr. Riise. D.S.U.s nye formand bør have fair play.

Hr. Pritzel mente, man burde have en retslig afgørelse af det Johnsenke spørgsmål.

D'herrer Christiansen og Jarn frarådede udmeldelse. Der opnås intet.

Hr. Thomas efterlyste den indignation, der var kommet til orde på repræsentantskabsmødet i januar over, at »Skakbladet«, efter at man efter mange års kamp endelig havde fået det til København, atter var blevet flyttet til Horsens; den var nu fuldstændig borte.

Hr. Bodecker beklagede A.S.s beslutning; tiden var ikke kommet til en udmeldelse. Fremdrog tandlæge Stranges forslag om en alternerende fordeling af den Johnsenke præmie.

Hr. Dines Hansen mente, at forholdene havde forandret sig siden januar; desuden kunne flytningen ikke gøres om, selv om man ville. Ønskede ikke, at A.S. meldte sig ud.

Hr. Thomas betonedede, at A.S. ikke ønsker noget brud med de øvrige klubber; D.S.U.s delegeretforsamling er en fuldkommen parodi. København ville sikkert kunne få større indflydelse ved at træde ud en tid; der frigøres store midler. Spørgsmålet bør drøftes på en generalforsamling. Rettede en henstilling til bestyrelsen om at optage spørgsmålet på den kommende generalforsamlings dagsorden. Bestyrelsen lovede at overveje spørgsmålet.

O.R.S. Meyer rejste spørgsmålet om forholdet mellem A.S. og K.S.U.

Hr. Dines Hansen ville, særlig af hensyn til det af A.L.S. stillede forslag, indtil videre forblive i D.S.U. Spørgsmålet bør tages op på K.S.U.s generalforsamling.

Hr. I. O. Pedersen mente ikke at K.S.U. og 1. hovedkreds var identiske. K.S.U. kunne omfatte også andre, end de i D.S.U. stående klubber.

O.R.S. Meyer udtalte, at dette sikkert var rigtigt, men K.S.U. måtte i så fald i påkommende tilfælde ændre sine love.

Der vedtoges med 9 stemmer mod 1 følgende udtalelse:

»Repræsentantskabet henstiller til bestyrelsen, at den på den kommende generalforsamling i K.S.U. om fornødent foreslår lovene ændret således, at de enkelte foreninger kan være medlemmer af K.S.U. uden samtidig at være medlem af D.S.U.«

Vi afslutter her protokolreferatet, der har givet os et levende indtryk af den tids københavnske skakproblemer. For ikke at unddrage læserne slutningen på det omhandlede dilemma bør lige tilføjes, at de to udtrædende klubbers repræsentanter også mødte op på de to følgende repræsentantskabsmøder, men da deres stemmeret og andre rettigheder droges i tvivl, ophørte de med at give møde.

Med fare for at komme for nær op til vor tid vil vi dog til sidst berøre de mærkelige tildragelser, som K.S.U. og D.S.U. kom ud for i de første krigsår. Det sker også under indtryk af det sørgelige budskab, at en af dansk skaklivs højt fortjente mænd, læge Hakon Nissen, Vordingborg, i disse dage (den 3. juni) er afgået ved døden. En omtale af hans kamp for at holde Dansk Skak Union fri af Europaskakforbundet er det bedste bidrag, vi kan give, for at hans minde i mange år fremover kan holdes højt i ære.

Dr. Nissen havde været medlem af Københavns Skakforening fra 1911 og kunne fortælle så levende om Hald og Jespersen og om generalforsamlingen i 1914. Han var en stærk spiller og kom hurtigt til at præge skaklivet i Vordingborg, hvor han nedsatte sig i 1921, og senere hen på hele Sjælland, da han kom ind i D.S.U.s hovedbestyrelse som formand for 2. hovedkreds.

I München blev der i september 1941 arrangeret en såkaldt Europa-turnering med 16 udvalgte spillere fra 11 europæiske lande. Turneringen, der var stærkt besat, blev uventet vundet af svenskeren Stoltz, der herved fik titlen europamester; han opnåede 12 points. På andenpladsen fulgte Aljechin og Lundin med hver $10\frac{1}{2}$ points. Bogoljubow blev nr. 4 med $9\frac{1}{2}$ points, medens 5. og 6. pladsen deltes af danmarksmesteren Bjørn Nielsen og Kurt Richter. Det var en ualmindelig smuk præstation af Bjørn Nielsen; han havde kun tabt 3 partier i det stærke selskab og havde skabt den helt store sensation ved at besejre verdensmesteren.

Der blev ved denne lejlighed afkrævet deltagerne et løfte om, at de i deres respektive hjemland ville gå ind for dannelsen af et Europa Skakforbund, og det var nok »upassende« til lejligheden ikke at stille sig positiv.

Da indbydelsen til at være med nåede frem til D.S.U., stod man over for en meget prekær situation. På dette tidlige tidspunkt af besættelsen stod de tyske hære i offensiv på alle fronter, og ved at følge regeringens indtrængende opfordringer til at samarbejde med tyskerne, ja, så skulle man faktisk være en ualmindelig dygtig spåmand for at indse, at man gjorde noget forkert.

Indbydelsen blev sat under skriftlig afstemning i D.S.U.s hovedbestyrelse, og tilslutning blev vedtaget med overvældende majoritet. Imod stemte kun dr. Nissen og Papsøe, Åbenrå, (de havde begge i en årrække været engageret i arbejdet for danskheden i grænselandet). Man fremsendte da følgende svar til det storsydske skakforbund:

Under henvisning til det ærede skakforbunds skrivelse af 13. oktober d. å. vedrørende dannelsen af et Europa Skakforbund, skal vi meddele, at Dansk Skak Union giver tanken sin tilslutning, ligesom vi er indforstået med, at forretningsføreren for det stortyske skakforbund, hr. Erhardt Post, fører de forberedende forhandlinger.

Man kunne derefter i den tyske skakpresse læse om Danmarks tilslutning; Studenterforeningens Skakklub vedtog derefter på en generalforsamling den 15. januar 1942 at udtræde af D.S.U., bl. a. også for at tilkendegive, at man ikke stod bag sin formand, I. O. Pedersen, der i hovedbestyrelsen havde stemt for.

Meddelelsen om den danske tilslutning blev også bragt af »Schackvärlden« i Göteborg, og på grundlag af denne artikel lod dr. Nissen udsende en cirkulærskrivelse til samtlige skakklubber i Danmark. Dens fulde ordlyd var:

Til samtlige medlemmer af Dansk Skak Union!

Foranlediget ved en notits i decbr.-nummeret af »Schackvärlden«, hvorefter unionens hovedbestyrelse på anbefaling af forretningsudvalget har vedtaget at deltage i dannelsen af et nyt Europa Skakforbund, finder jeg mig som medlem af hovedbestyrelsen berettiget til at pointere, at jeg ingen lod eller del har i denne vedtagelse. Ligesom jeg skarpt tog afstand fra tanken om unionens repræsentation ved den stærkt omtalte turnering sidste sommer under de foreliggende forhold, således fralægger jeg mig ethvert ansvar for den ovennævnte beslutning, som jeg ikke nærmere vil karakterisere, men som jeg er bange for vil vise sig at være til ubodelig skade for Dansk Skak Union.

Denne erklæring fra min side er nægtet optagelse i »Skakbladet« af unionens forretningsudvalg, der dog nu er på fuldt tilbageslag, idet det omsider har følt sig foranlediget til at fremkomme med en redegørelse i »Skakbladet«s februarnummer, og tvunget af omstændighederne til at forelægge sagen for unionens højeste myndighed, delegeretforsamlingen, det forum, for hvilket sagen burde have været indbragt, inden de skridt blev foretaget, der allerede har sat unionen i en vanskelig stilling. Det er mit håb og min tro, at danske skakspillere vil kræve, at dens repræsentanter til delegeretmødet i påsken i Nørre Sundby møder for at dæmme op for unionsledelsens forsøg på at undergrave Dansk Skak Union.

Vordingborg, januar 1942.

Hakon Nissen.

I denne forbindelse skal nævnes, at et forslag fra Århus Skakklub fremført af G. A. K. Nielsen på delegeretmødet i Helsingør 1943 gik ud på at begrænse hovedbestyrelsens dispositioner, derved at vigtige anliggender for D.S.U. som f. eks. tilslutning til Europa Skakforbundet i fremtiden skulle udsendes til klubberne til urafstemning.

Dr. Nissen blev senere taget som gidsel af tyskerne, men kun for en kort tid. Om ovennævnte skrivelse har været medvirkende årsag er uklart, men skrivelsen blev også gengivet i »National-Socialisten« den 9. april 1942. Det hed heri bl. a.: »Dansk Skak Union stiller sig fjendtlig over for den ny tid. Hadefuld hviske-

kampagne fra studenterkredse tvinger foreningen ud af samarbejdet med det ny Europa.«

Der berettes om Bjørn Niensens deltagelse i turneringen i München og om Studenterforeningens Skakklubs udmeldelse af D.S.U. Dernæst gengaves dr. Nissens rundskrivelse, og kommentarerne var de følgende:

»Efter denne udsendelse fra 2. hovedkreds blev det helt galt – tænk, om en »dansker« kom til at spille skak med en spiller fra et andet europæisk land – der er ikke noget i vejen for at spille med det kommunistisk marxistiske »Dansk Arbejder Skakforbund«, der i påsken holdt en stor turnering for sine medlemmer under protektion af statsminister Stauning – ej heller for at spille med en racefremmed skakforening, der endog er optaget i D.S.U. D.S.U. er nu på fuldt tilbage, de må jo se at klare sig på delegeretmødet, der finder sted i Nørre Sundby den 5. april. Undgå at fornærme samtlige europæiske landes skakspillere bliver nok umuligt, thi der kan ikke ventes at være nogen, der optræder mod de engelsk marxistisk jødiske kredse, der til fulde forstår den hadefulde hviskekampagne, dertil er deres magt endnu for stor. Men en skandale for Danmark er det.«

O tempora – o mores.

Ejby Strand i juni 1967

Hartvig Nielsen.

Københavns Skak Unions bestyrelser gennem 40 år 1927-1967

	1927		1932
Frmd.	I. O. Pedersen	Frmd.	I. O. Pedersen
Kass.	H. Lykkeberg C. Thomas A. Henriksen Poul Larsen	Kass.	L. Laursen A. Dithmer Iver Pedersen A. Buusmann
Suppl.	Leon Jørgensen og Karl Ruben	Suppl.	A. Desler og Edv. Rasmussen
	1928		1933
Frmd.	Chr. P. Lauridsen	Frmd.	I. O. Pedersen
Kass.	Eigil Hansen Ove Rützou Sven V. Olsen Dines Hansen	Kass.	L. Laursen A. Dithmer A. Desler A. Buusmann
Suppl.	Scherning og Juulsen	Suppl.	H. Riise og Edv. Rasmussen
	1929		1934
Frmd.	Poul Meyer	Frmd.	I. O. Pedersen
Kass.	H. Lykkeberg A. Cruusberg I. P. Christensen Albert Bodecker	Kass.	L. Laursen A. Desler A. Dithmer A. Buusmann
Suppl.	L. Laursen og O. Jarn	Suppl.	H. Riise og Edv. Rasmussen
	1930		1935
Frmd.	Poul Meyer	Frmd.	I. O. Pedersen
Kass.	I. P. Christensen Axel Cruusberg O. Jarn A. Bodecker	Kass.	L. Laursen A. Desler A. Dithmer A. Buusmann
Suppl.	Monrad og L. Laursen	Suppl.	H. Riise og Edv. Rasmussen
	1931		1936
Frmd.	Poul Meyer	Frmd.	I. O. Pedersen
Kass.	L. Laursen O. Jarn I. P. Christensen Iver Pedersen	Kass.	L. Laursen A. Buusmann A. Desler P. Toft
Suppl.	A. Dithmer og Pritzel	Suppl.	H. Riise og Edv. Rasmussen

1937
Frmd. I. O. Pedersen
Kass. L. Laursen
A. Buusmann
A. Desler
P. Toft
Suppl. H. Riise og Edv. Rasmussen

1938
Frmd. I. O. Pedersen
Kass. L. Laursen
A. Buusmann
A. Desler
I. P. Christensen
Suppl. H. Riise og Edv. Rasmussen

1939
Frmd. I. O. Pedersen
Kass. L. Laursen
N. Schultz
I. P. Christensen
H. Riise
Suppl. E. Fastrøm og J. Fabricius

1940
Frmd. I. O. Pedersen
Kass. L. Laursen
I. P. Christensen
H. Riise
Chr. Faber

1941
Frmd. I. O. Pedersen
Kass. L. Laursen
I. P. Christensen
H. Riise
Chr. Faber
Suppl. P. J. Rasmussen og A. Desler

1942
Frmd. I. O. Pedersen
Kass. L. Laursen
I. P. Christensen
H. Riise
Chr. Faber
Suppl. P. J. Rasmussen og A. Desler

1943
Frmd. I. O. Pedersen
Kass. H. Riise
L. Laursen
I. P. Christensen
Chr. Faber
Suppl. P. J. Rasmussen og A. Desler

1944
Frmd. Charles Olsen
Kass. H. Riise
H. Meldahl
Chr. Faber
I. P. Christensen
Suppl. Gade Jensen
og Jørgen Jensen

1945
Frmd. Charles Olsen
Kass. Erik Passow
I. P. Christensen
Chr. Faber
Victor Juul Hansen
Suppl. H. Riise og H. Meldahl

1946
Frmd. Charles Olsen
Kass. Erik Passow
I. P. Christensen
Johs. Lund
N. Schultz
Suppl. Lundgren og Gade Jensen

1947
 Frmd. Charles Olsen
 Kass. Erik Passow
 I. P. Christensen
 Johs. Lund
 N. Schultz
 Suppl. Gade Jensen og A. Lundgren

1952
 Frmd. Helge Pejdal
 Kass. Erik Passow
 I. K. Kristensen
 Sven Bing
 W. Palmqvist
 Suppl. L. Brostrøm og Rude

1948
 Frmd. Charles Olsen
 Kass. Erik Passow
 I. P. Christensen
 Johs. Lund
 N. Schultz
 Suppl. Gade Jensen og A. Lundgren

1953
 Frmd. Helge Pejdal
 Kass. Erik Passow
 I. K. Kristensen
 Sven Bing
 W. Palmqvist
 Suppl. Per Møller og L. Mortensen

1949
 Frmd. Charles Olsen
 Kass. Erik Passow
 N. Schultz
 Johs. Lund
 H. Riise
 Suppl. Gade Jensen og A. Lundgren

1954
 Frmd. Niels Schultz
 Kass. Erik Passow
 J. K. Kristensen
 L. Brostrøm
 Jens Jacobsen
 Suppl. L. Mortensen og V. Bojesen

1950
 Frmd. Charles Olsen
 Kass. Erik Passow
 Johs. Lund
 H. Riise
 N. Schultz
 Suppl. Gade Jensen og I. K. Kristensen

1955
 Frmd. Niels Schultz
 Kass. Erik Passow
 L. Brostrøm
 Jens Jacobsen
 N. Rasmussen
 Suppl. L. Mortensen og V. Bojesen

1951
 Frmd. Helge Pejdal
 Kass. Erik Passow
 I. K. Kristensen
 Sven Bing
 W. Palmqvist
 Suppl. Sandholt og Nissen

1956
 Frmd. Niels Schultz
 Kass. Erik Passow
 L. Brostrøm
 Jens Jacobsen
 L. Mortensen
 Suppl. V. Bojesen og Zichau Andersen

	1957		1962 (januar)
Frmd.	Niels Schultz	Frmd.	B. E. Binnerup
Kass.	Erik Passow	Kass.	Ove Ekebjærg
	L. Brostrøm		J. K. Kristensen
	Kaj Blom		R. Maltby
	Mogens Jensen		L. Brostrøm
Suppl.	V. Bojesen og Zichau Andersen		Mogens H. Knutsson
			Poul Martins
		Suppl.	Frk. B. Pindborg
			og Kargård Jensen
	1958		
Frmd.	Niels Schultz		1962 (maj)
Kass.	Erik Passow	Frmd.	B. E. Binnerup
	Kaj Blom	Kass.	Vilh. Seidenschnuur
	Mogens Jensen		L. Brostrøm
	L. Brostrøm		R. Maltby
Suppl.	V. Bojesen og Zichau Andersen		Poul Martins
			Frk. B. Pindborg
		Suppl.	Kargård Jensen og Åge Johansen
	1959		
Frmd.	Sven Bing		1962 (august)
Kass.	Ove E. Rasmussen	Frmd.	K. B. Schou
	Bent Larsen	Kass.	B. V. Jensen
	Hedegård Jensen		Jørgen Andersen
	Mogens H. Knutsson		B. Schøнемann
Suppl.	Frode Terkelsen og Bent Kølvgig		A. Mangurten
			A. Johnsen
			Erik B. Jensen
	1960	Suppl.	Egon Hansen og Erik Staun
Frmd.	Sven Bing		
Kass.	Ove E. Rasmussen		1963
	Bent Larsen	Frmd.	K. B. Schou
	L. Brostrøm	Kass.	Egon J. Hansen
	Mogens H. Knutsson		A. Mangurten
Suppl.	Bent Kølvgig og fru G. Levald		B. Schøнемann
			A. Johnsen
			Erik Staun
	1961		Møller Jensen
Frmd.	Sven Bing	Suppl.	V. Bojesen og H. V. Nielsen
Kass.	Ove E. Rasmussen		
	Mogens H. Knutsson		
	L. Brostrøm		
	R. Maltby		
	B. E. Binnerup		
	B. Schøнемann		
Suppl.	Bent Kølvgig og fru G. Levald		

1963 (september)
Frmd. Jørgen Hågen Hansen
Kass. Børge Andersen
Svend Hamann
Sv. Garner Christensen
Kargård Jensen
Daniel Nielsen
E. W. Frisch
Suppl. Schøller Larsen og C. Nørgaard

1967
Frmd. Viktor Sørensen
Kass. Ingrid Larsen
Per Rosenstand
Andreas Lund
Bernhard Pedersen
Svend Eggers
Ebbe Tjørnhøj-Thomsen
Suppl. H. E. Gregersen
og Poul Sørensen

1964
Frmd. Jørgen Hågen Hansen
Kass. Børge Andersen
Sv. Garner Christensen
Schøller Larsen
Kargård Jensen
Daniel Nielsen
E. W. Frisch
Suppl. Erik Staun og Bernhard Pedersen

1965
Frmd. Ole Schøller Larsen
Kass. Ingrid Larsen
L. Groth Jensen
Mogens Moe
Andreas Lund
Bernhard Pedersen
Alex Bukrinsky
Suppl. Arne Klinte og Erik B. Jensen

1966
Frmd. Viktor Sørensen
Kass. Ingrid Larsen
Erik B. Jensen
Per Rosenstand
Andreas Lund
Bernhard Pedersen
Egon J. Hansen
Suppl. Sv. Garner Christensen
og H. E. Gregersen

Æresmedlemmer i Københavns Skak Union

I. O. Pedersen den 26/5 1950
F. K. Villumsen den 25/5 1956

Nedenstående K.S.U.-medlemmer er tildelt

Dansk Skak Unions hæderstegn

A. Buusmann	Æresmedlem 1959
P. Gregers Jensen	Hæderstegn 1961
N. Schultz	Hæderstegn 1962
Fru G. Levald	Hæderstegn 1963
J. K. Kristensen († 1965)	Hæderstegn 1964
L. Brostrøm	Hæderstegn 1965
Charles Olsen	Hæderstegn 1966

Følgende skal hermed fremhæves for deres store
indsats og offervilje gennem
længere virke i K.S.U.s bestyrelser

I. O. Pedersen var formand i 17 år fra 1917–1943
Dr. L. Laursen var kasserer i 12 år fra 1931–1943
Charles Olsen var formand i 6 år fra 1945–1950
Erik Passow har været kasserer 14 år fra 1945–1958
A. Buusmann næstformand i 7 år fra 1932–1938
(samt 20 år som D.S.U.'s kasserer)

Verdensskakforbundet »Federation internationale des Echecs« eller afkortet »F.I.D.E.« har tildelt nedenstående spillere i Københavns Skak Union titlen:

Stormester

Bent Larsen efter den 12. skakolympiade i Moskva 1956 (B.L. blev international mester ved olympiaden i Amsterdam 1954).

Internationale mestre er

Jens Enevoldsen ved F.I.D.E.'s kongres i København 1950.

Børge Andersen efter den 16. skakolympiade i Tel-Aviv, Israel 1964.

Svend Hamann ved K.S.'s 100 års jubilæumsturnering, København 1965.

Efterfølgende statistik er udarbejdet af Erik Poulsen, Gladsaxe.

Københavns mestrene i skak

1917 Jørgen Møller	1943 Axel Cruusberg og Julius Nielsen
1918 Johs. Giersing	1944 Jens Enevoldsen
1919 Victor Kahn	1945 ingen turnering
1920 ingen turnering	1946 Jens Enevoldsen
1921 S. Kinch	1947 Jens Enevoldsen
1922 ingen turnering	1948 Jens Enevoldsen
1923 E. Skifters	1949 M. Kupferstich
1924 Johs. Giersing	1950 Jens Enevoldsen
1925 S. Kinch	1951 Jens Enevoldsen
1926 Erik Andersen	1952 Hartvig Nielsen
1927 N. Norman-Hansen	1953 Hjalmar Mortensen
1928 Erik Andersen	1954 Bent Larsen
1929 Karl Ruben	1955 Bent Larsen og Palle Ravn
1930 Erik Andersen	1956 Bent Kølvg
1931 Axel Cruusberg	1957 Børge Andersen
1932 Erik Andersen	1958 Harald Enevoldsen
1933 Erik Andersen	1959 Bent Kølvg
1934 Erik Andersen	1960 Børge Andersen
1935 Erik Andersen	1961 Bent Kølvg
1936 Julius Nielsen	1962 Bent Kølvg
1937 Axel Cruusberg	1963 Ole Jakobsen
1938 A. Desler	1964 Børge Andersen
1939 Jens Enevoldsen	1965 Jørgen Hvenekilde
1940 Viggo Klausen	1966 Finn Petersen
1941 Jens Enevoldsen	1967
1942 Julius Nielsen	

Københavns mesterskabet for klubhold

1924 Studenterforeningens Skakklub	1930 Industriforeningens Kampklub
1925 Industriforeningens Kampklub	1931 Industriforeningens Kampklub
1926 Industriforeningens Kampklub	1931 Industriforeningens Kampklub
1927 Industriforeningens Kampklub	1932 Industriforeningens Kampklub
1928 Industriforeningens Kampklub	1933 Industriforeningens Kampklub
1929 Industriforeningens Kampklub	1934 Industriforeningens Kampklub

1935 Studenterforeningens Skakklub	1958 Sundbyernes Skakklub
1936 Studenterforeningens Skakklub	1959 Industriforeningens Kampklub
1937 Studenterforeningens Skakklub	1960 Frederiksberg Skakforening
1938 Studenterforeningens Skakklub	1961 Industriforeningens Kampklub
1939 Studenterforeningens Skakklub	1962 Industriforeningens Skakklub
1940 Studenterforeningens Skakklub	1963 Industriforeningens Kampklub (Danmarksmester)
1941 Studenterforeningens Skakklub	1964 Københavns Skakforening (nr. 2 i Danmarksmesterskabet)
1942 Industriforeningens Kampklub	1965 Københavns Skakforening (nr. 2 i Danmarksmesterskabet)
1943 Industriforeningens Kampklub	1966 Industriforeningens Kampklub (Danmarksmester)
1944 Københavns Skakforening	1967 Frederiksberg Skakforening (Danmarksmester)
1945 Københavns Skakforening	
1946 Københavns Skakforening	
1947 Sundbyernes Skakklub	
1948 Frederiksberg Skakforening	
1949 Københavns Skakforening	
1950 Industriforeningens Kampklub	
1951 Københavns Skakforening	Statistik:
1952 Frederiksberg Skakforening	Industriforeningens Kampklub 19 gange
1953 Københavns Skakforening	Studenterforeningens Skakklub 8 gange
1954 Frederiksberg Skakforening	Københavns Skakforening 8 gange
1955 Frederiksberg Skakforening	Frederiksberg Skakforening 6 gange
1956 Industriforeningens Kampklub	Sundbyernes Skakklub 2 gange
1957 Industriforeningens Kampklub	Industriforeningens Skakklub 1 gang

Vigtige matcher med K.S.U. som deltager

Årstal	Spillested	Modstander	Resultat (K.S.U. nævnt først)
1927	London	F.I.D.E.s landsholdsturnering (Danmarks hold bestod af 4 spillere fra K.S.U.: Dr. O. H. Krause, H. Norman-Hansen, Erik Andersen og Karl Ruben)	Danmark nr. 2 efter Ungarn af 16 deltagende lande
1927	København	Malmø	40½-9½
1927	København	2. hovedkreds (Sjælland-Lolland-Falster)	59-26
1928	Hamburg	Niederelbischer Schachbund	6½-5½
1928	København	2. hovedkreds (Sjælland-Lolland-Falster)	45-25 47½-22½
1929	København	Berlin	2½-7½
1930	København	Niederelbischer Schachbund	6-6

1930		Stockholm (telefonmatch)	3-3
1932	København	Provinsen	20-10
1937	København	Storkøbenhavns Arbejder-Skak- klubber	56-44
	København	Skåne	5-3
1938	København	Storkøbenhavns Arbejder-Skak- klubber	66-34
1938	København	2. hovedkreds (Sjælland-Lolland- Falster)	54-21
1939	København	Storkøbenhavns Arbejder-Skak- klubber	62½-37½
1939	København	2. hovedkreds (Sjælland-Lolland- Falster)	28-7
1944	Fredericia	7. hovedkreds (Nordjylland) (slutkamp i D.S.U.s cupturnering)	14-6
1947	København	Århus	7-3
1948	Århus	Århus	7-3
1949	København	Århus	6½-3½
1950	Århus	Århus	5½-4½
1951	København	Århus	6½-3½
1952	Århus	Århus	4½-5½
1953	København	Århus	7½-2½
1957	København	Sovjets studenterverdensmestre (uofficiel match)	4-4
1959	København	Skåne (K.S.U. uden spillere fra mester- rækkeklubberne)	22½-27½
1961	Århus	Århus	7½-2½
1962	Berlin	Vestberlin	4-6
			4-6
1963	København	Vestberlin	6½-3½
			6-4

Efterskrift

I anledning af Københavns Skak Unions 40 års jubilæum har undertegnede på bestyrelsens vegne ladet udarbejde nærværende festskrift, der forhåbentlig må finde interesse blandt mange skakentusiaster og litteratursamlere.

Ved afslutningen af jubilæumsskriftet fremføres hermed en hjertelig tak til skriftets aktører, der har medvirket med ethvert bidrag.

Først og fremmest tak til Hartvig Nielsen for sin objektive fremstilling, der vidner om en respektfyldt interesse for såvel dansk som københavnsk skakliv samt sin store viden på dette felt.

Erik Poulsen har med den største interesse og hjælpsomhed bistået med det statistiske materiale. En hjertelig tak.

Københavns kommune, der netop samme år fejrer 800 års jubilæum, har bidraget med billedet af byens grundlægger, biskop Absalon, på forsiden.

Efter Saxo's beretning hidrører følgende: Ved blodgildet i Roskilde anno 1157 prælede Svend Grathe, der var medbejler til Danmarks trone, af at være en dygtig skakspiller. For at bevise dette prøvede man at finde et skakbræt i Roskilde, Danmarks hovedstad, men det lod sig ikke gøre. Såfremt man havde kunnet finde et skakbræt, ville Svend måske have fået udløsning for sin kamplyst på en ublodig måde? Biskop Absalon var her til stede. Skakspillet er således allerede omtalt år 1157, og for at understrege den pålidelige kilde kan nævnes, at Absalon var Saxo's chef.

Undertegnede håber, at festskriftet vil opfylde sit formål: At give en skildring og et historisk overblik over de vigtigste problemer af Københavns Skak Unions skakliv gennem de svundne år til eftertanke for nuværende skakspillere og vore efterkommere.

København, den 17. juni 1967:

P.b.v.

Viktor Sørensen

